

ಎದುರು ಬಂದ ಋತುವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದರು. ಅವಳ ಚೆಲುವು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿದೆಯೆನಿಸಿತು. ಹೇಮಂತನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರೀತಿಸಿದವಳು ಪುನಃ ಅವನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂತ್ಯಾಪಿಯೇ ಅವಳ ಚೆಲುವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರು. ಭರತ ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾರಂಜಿ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಗರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡತೊಡಗಿದ್ದ.

'ಭರತ, ನಾನು ಅವತ್ತೇ ನಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ, ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯ ಹಸಿರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಇರ್ಬೇಕಂತ, ಮತ್ತಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೀಳ್ತಿದ್ದಿ, ಸುಮ್ಮಿರು..' ಗದರಿದಳು.

ಆದರೆ ಅವಳ ಮಾತುಗಳು ಈ ದಿನ ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

'ಅಯ್ಯೋ ಋತು, ಅವನ ಜೊತೆ ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಹೋಗಿ? ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅವನಿಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ ನೋಡು ಹೇಗಿದೆ ಅಂತ, ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹೀಗಾದ, ನೀನಿನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆ ಸೇರಿ ಬಿಡ್ತೆ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕೋರ್ಟ್ ಕಚೇರಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಈ ಕೋಟಿ ಬಂಗ್ಲೆಲಿ ನಾನಿನ್ನು ಒಂಟಿ ಋತು, ಇನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರ್ಲಿ?..' ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಕಲಾವತಿಯ ಕಣ್ಣುಂಬಿ ಬಂದು ಅವರು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳತೊಡಗಿದಾಗ ಋತುವಿಗೂ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಅನಾಥಾಶ್ರಮದಿಂದ ಪಪ್ಪನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಿ ಈ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಭರತನು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲಂತೂ ಋತುವೇ ಆಕೆಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವಾದಳು. ಅಂಥಹ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತಾನಿರದೆ ಈ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತಾಳೆ?....

'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಪ್ಲೀಸ್ ಅಚ್ಚೇಡ, ನೀನು ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಅತ್ತೆ ನಂಗೂ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ, ಪ್ಲೀಸ್ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ..' ಎಂದ ಋತು ತಾನೂ ಆಕೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ಕಣ್ಣುಂಬಿಕೊಂಡಳು.

ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಭರತ ತನ್ನ ಹುಲ್ಲು ಕೀಳುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಋತುವಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಆದರಿಸುವ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ದಿನವೇ ಯಾವನೋ ಡ್ರೈವರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಅನಾಥಘನಾಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ತನಗಾಗಿ ತುಡಿಯುವ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ಆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೇವಲ ನಟನೆ... ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕಟವೆನಿಸಿತು. ಏನಾದರಾಗಲಿ ಹೇಮಂತ ತನಗೆ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ, ತಾಯಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಧಿ ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಂತೆ ಹೇಮಂತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸದಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಸಾಕು.... ಋತುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು.

ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಋತು ತನ್ನದೇ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೆ ಅತ್ತೆ ಜ್ಞಾನ ದೇಗುಲ ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗರ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿಿದ್ದ ಒಂದು ಆಕೃತಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

10

ಶನಿವಾರ ಸಮೀಪಿಸಲು ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಿದ್ದವು. ಆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಪೊಲೀಸರು ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರಶಾಂತನ ಕೊಲೆಯ ಎಫ್.ಐ.ಆರ್ ದಾಖಲಾಗಿತ್ತು. ಕೊಲೆಯ ತನಿಖೆಯ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಆ ಏರಿಯಾದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ... ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನೆಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದವನು. 32ರ ಸದ್ಯಥ ಯುವಕನಾದ ಆತ ಎಂದೂ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಲಂಚಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿದವನಲ್ಲ. ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಟ್ಟ ಹಾಕುತ್ತಾ ಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ದೂರು ಕೊಡಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವ ಜನಗಳೂ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗಿತ್ತು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕರೊಂದಿಗೆ ನಯ ವಿನಯದಿಂದ ಬೆರೆಯುವ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಇನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಹೆತ್ತವರು ಧಾರವಾಡದ ಸಮೀಪದ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮಗನೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಷ್ಟು ಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿಯ ಅಣ್ಣ ಸಂಸಾರವಂದಿಗನಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆ ಈತ ತನ್ನಷ್ಟದ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಳೆದರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಹೇಮಂತ ಕುಮಾರನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸ್ನೇಹ ತನ್ನ ಬೆಸುಗೆ ಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಗೀಗ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಹರಟುತ್ತಾರೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಊರಿನಿಂದ ಅಡುಗೆಯವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಡುಗೆ ತಿಡಿಯ ಜೊತೆ ಮನೆಗೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಜಯ್‌ಗೂ ಹಗುರವೆನಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ಪೊಲೀಸ್ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗದೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸಂಗಾತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಳತುಡಿತವಂತೂ ಆತನಲ್ಲಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಹ ಅಂಗಸೌಷ್ಟವದ ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ, ಗಂಭೀರ ನಡೆ, ಮೊನಚು ನೋಟ....ದಟ್ಟ ಪೊದೆ ಮೀಸೆ...ಹೇಮಂತನಂತೆಯೇ ಸ್ನೇಹಜೀವಿ....

ಅಂಥ ಅಜಯ್ ಕುಲಕರ್ಣಿಯ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತನ ಕೊಲೆಯ ತನಿಖೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇತ್ತ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯೂ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನಿಗಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಲಾವತಿಯೇ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಅಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಒಪ್ಪ ಓರಣದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬಂಗಲೆ ಈಗಂತೂ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದೆ.

ಬಂಗಲೆಯ ಈ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಋತುವೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಬೇಡವೆಂದರೂ ತನ್ನ ಏಳನೆಯ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಂಗಲೆ ಹೀಗೆ ಸಿಂಗಾರಗೊಂಡಿದ್ದು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಿನ ಬಂಗಲೆಯ ಸಿಂಗಾರ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗುವ ತನಕ ಕಾದಿದ್ದು ನಂತರ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಬಂಗಲೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾರಿ ಯಾವ ಅನಾಹುತವೂ ನಡೆಯದಿ ರಲೆಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಾರೈಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಶನಿವಾರ ಓಡೋಡಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಋತುವಿಗೆ ತಾವೇ ಹೆಸರಿಂಚಿನ ರೇಷಿಮೆ ಸೀರೆಯುಡಿಸಿದರು ಕಲಾವತಿ. ಅವಳ ಮೋಟು ಕೂದಲನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಜಡೆ ಹಾಕಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿದ್ದರು.

'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಈ ಅಲಂಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕಿತ್ತು ಇವತ್ತು?' ಋತು ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಎಂದಾಗ ನಸುಗೆ ಬೀರಿದರು.

'ಋತು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣ ಗೊತ್ತಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿನಗಾಗೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಹುಡುಗ ಬರ್ತಿದ್ದಾನೆ....ಈ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಗ್ತೆಹುದು ಹೇಳು....ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ..' ಎಂದಾಗ ಋತು ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮರೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಭರತ ಎಂದಿನಂತೆ ಅಕ್ಷೇರಿಯೆನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ. ರಮ್ಯಳೂ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ಬಂಗಲೆಯತ್ತ ಸುಳಿಯದ ಸುಂದರಿಯೂ ಈ ದಿನ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲರ ಕುತೂಹಲದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಹೇಮಂತಕುಮಾರ್ ನನ್ನು ನೋಡುವ ಕಾತುರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟಿತ್ತು.

ಹಸಿರು ರೇಷಿಮೆಸೀರೆಯುಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದಳು ರಮ್ಯ.

'ವಾವ್....ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತಿದ್ದೇ, ಇವತ್ತು ಹೇಮಂತನ ಕಥೆ ಗೋವಿಂದ....ಗೋವಿಂದಾ...' ಗೆಳತಿ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾಚಿ ಕಂಪೇರಿದಳು